

۹۱۹۴۲۲۵ لد سیری:

نویسنده: کیم اسکات
مترجم: سعید قدوسی نژاد
مدیر هنری و طراح جلد: مجید زارع
نوبت چاپ: پانزدهم، پاییز ۱۴۰۳
شمارگان: ۱۵۰۰ نسخه
شایک: ۹۱-۶۰-۷۶۷۷-۹۷۸

ناشر: آریانا قلم
نشانی: خیابان شهید دستجردی، ملایری پور غربی، پلاک ۳۷، واحد ۱
کد: ۸۸۲۴۷۰

فروشگاه اینترنتی: www.AryanaQalam.com

رسم الخط این کتاب براساس دستور خط فارسی فرهنگستان زبان و ادب فارسی است.
تمام حقوق چاپ و نشر این اثر برای انتشارات آریانا قلم محفوظ است.
تکثیر و انتشار تمام یا بخشی از این اثر به هر شکل بدون اجازه کتبی ناشر ممنوع است.

سرشناسه: اسکات، کیم مالون
عنوان و نام پندیدآور: صراحت تمام عیار؛ چگونه رئیس قاطعی باشیم و انسانیتمن را هم از دست ندهیم.
کیم اسکات: ترجمه سعید قدوسی نژاد.
مشخصات نشر: تهران: آریانا قلم، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری: ۴۳۲ ص: ۱۳۵×۲۱۰ م.م.
شایک: ۹۱-۶۰-۷۶۷۷-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: قبیلا

داداشت: عنوان اصلی: Radical Candor: Be a Kick-Ass Boss Without Losing Your Humanity [2019]

موضوع: قابلیت اجرایی/executive ability

موضوع: رهبری/leadership

موضوع: مدیریت کارکنان/personnel management

موضوع: فرهنگ سازمانی/corporate culture

شناخت افزوده: قدوسی نژاد، سعید، -، مترجم

ردیفهندی کنکره: HD ۳۸/T

ردیفهندی دیوبیسی: ۶۵۸/۴۹

شماره کتاب شناسی ملی: ۵۸۶۵۳۴۴

مقدمهٔ مترجم

مهارت تیم‌سازی و تیم‌داری معمولاً آن قدر بدیهی پنداشته می‌شود که مدیرها بدون آمادگی و بدون دانش و تجربه وارد آن می‌شوند. ما معمولاً آموزش رسمی ای برای مدیریت تیم نمی‌بینیم. معمولاً تجربه‌ها و قضاوت‌های شخصی است که سبک و تکنیک رئیس‌ها را شکل می‌دهد. اما مدیر، تأثیر شگرفی بر سوابع است کار و زندگی اعضای تیمش دارد. مدیر خوب می‌تواند مسیر رشدی فراهم کند و هم تیم نفع بیشتری ببرد و هم خود شخص پر بازده تر و سرحال تر باشد. ارسطوی ملکر بد می‌تواند مسیر شغلی اعضای تیمش را به قهقرا بکشاند.

به گمان من اعضای تیم حق دارند مدیر خوبی را بدانند و باید برای رسیدن به این حق تلاش کنند. خواندن این کتاب در بهتری از رئیس خوب ارائه می‌کند. مخاطب اصلی این کتاب رئیس‌ها هستند، اما حتی اگر رئیس نیستید باید از حقوق خود آگاه باشید و بتوانید تحلیل بهتری از عملکرد موفق یا ناموفق خود در تیم داشته باشید. چه بسا در انتخاب تیم نیز توانمندتر شوید و بتوانید از ابتدا نقشی را برگزینید که با قابلیت‌ها و ویژگی‌هایتان تطبیق بیشتری داشته باشد. یا حتی به رئیستان کمک کنید رئیس بهتری برای شما و برای هم‌تیمی‌هایتان باشد.

در مرحلهٔ ویرایش و بازخوانی این کتاب، تجربهٔ جدید دل‌انگیزی داشتم.

طی یک فراخوان تئیتری، بیش از ۲۰ نفر برای بازخوانی اولیه کتاب داوطلب شدند. از آنها خواسته بودم متن را بخوانند و هرجا مجبور شدند جمله‌ای را دوباره بخوانند، برایم علامت بزنند. نیمی از این افراد را تا آن روز ندیده بودم و نمی‌شناختم! درنهایت محبت ۸ نفر شامل حالم شد: خانم‌ها شهرزاد پاک‌گهر، المیرا جابری و سمانه سعادت؛ و آقایان حسین حدادی‌نیا، امیر خطیب‌زاده، علیرضا عربی، طوفان عزیزی و میلاد موحدین نکته‌های بسیار ارزنده‌ای را در مورد خوانایی و روانی متن ترجمه گوشزد کردند. امیدوارم زندگی شاد و پربرکتی داشته باشند. با این کار امیدوارم شما هم در خواندن متن، هرگز مجبور نشوید جمله‌ای را دوبار بخوانید. روانی و خوشایندی متن کمک می‌کند تمرکز بیشتری بر محتوای کتاب داشته باشد و بهره بیشتری ببرید.

همچنین اسرکار خانم محمدی، مدیر عامل انتشارات آریانا قلم، بسیار ممنونم که بار دیگر به اعتماد کردند و فرصت کار با این انتشارات را در اختیارم قرار دادند. امیدوارم هم‌همه سال و پرانرژی باشند و انتشارات را هم سالم و پرانرژی نگه دارند.

سعید قدوسی نژاد

پیشگفتار نسخه بازبینی شده ۱۳

۲۵ مقدمه

۳۹ نحوه استفاده از این کتاب

بخش اول / **فلسفه‌ای تازه برای مدیریت** ۴۳

فصل اول / روابط تمام صریح بسازید ۴۵

خود خودتان باشید

فصل دوم / راهنمایی بگیرید، راهنمایی بدھید و فضای راهنمایی را ترویج کنید ۶۹
ایجاد فرهنگ ارتباطات باز

فصل سوم / انگیزه هر یک از اعضای تیمتان را پیدا کنید ۱۰۳
کمک به آدم‌ها برای نزدیک شدن به رؤیاهاشان

فصل چهارم / کار را با هم جلو ببرید ۱۴۷
امروزنهای فایده ندارد

بخش دوم / **نکارها و تکنیک‌ها** ۱۹۹

۲۰۱ فصل پنجم / ابظه‌ها
رویکردی به ایجاد اعتماد متقابل با کارکنان مختلف

۲۲۳ فصل ششم / راهنمایی
ایده‌هایی برای دریافت / ارائه / ترویج تحسین و انتقاد

۲۸۳ فصل هفتم / تیم
تکنیک‌هایی برای جلوگیری از خستگی و فرسودگی

۳۱۹ فصل هشتم / دستاوردها
چگونه با هم کارهارا - سریع‌تر - به سرانجام برسانیم

۳۵۵ یادداشت اول / آستین‌های را بالا بینید

۳۶۳ یادداشت دوم / پیاده‌سازی صراحت تمام عیار

۴۰۱ فصل تکمیلی / بازبینی تمام صریح عملکرد

صراحت تمام عیار دربارهٔ صراحت تمام عیار

سال گذشته بعد از پروازی شبانه همین که پایم را از هواپیما به زمین گذاشت، تلفن شروع کرد به زنگ خوردن. خانواده، دوستان و آشنایان می‌خواستند بدانند دیشب سریال سیلیکون ولی شبکه اچ‌بی‌او را دیده‌ام یا نه. سیلیکون ولی طنزی بامزه (و گاهی درست و بجا) درباره فضای کاری منطقه‌ای است که مسیر شغلی من در آن گذشته است. خبر بد اینکه با صراحت تمام عیار شوختی کرده بودند و از آن به عنوان زروری برای توجیه رفتار گزنه مدیران منحرف استفاده شده بود. بیشتر دوستانم گفتند نگران نباشم - سوژه شوختی شدن در سیلیکون ای چیز خوبی است. نباید به دل بگیرم. اما خودم خیلی مطمئن نبودم. در کتابم به آدم‌ها توصیه کرده بودم به انتقاد گوش کنند، انتقاد را به دل بخواهند و از آن بیاموزند. می‌دانستم باید پای حرف بایstem و طبق همان عمل کنم.

بخش بزرگی از بامزگی برنامه سیلیکون ولی به خاطر توصیف میل و افراد فناوری به برچیدن بساط درزنه خوبی سنتی کسب و کارها با ادبیات آرمان‌گرایانه است. ظاهرآ عبارت «صراحت تمام عیار» داشت با دوره‌بی‌یاری که دغل کارانه و تهاجم گزنه در محیط کار اشتباه گرفته می‌شد، در حالی که نیت من کاملاً خلاف این بود. در آن قسمت سیلیکون ولی، بن بِرکارد^۱ می‌خواهد مدیر ارشد عملیات^۲ قهرمان داستان، ریچارد هندریکس^۳، شود.

۱. پیشگفتار حاضر به نسخه ۲۰۱۹ کتاب افزوده شده است. از آنجاکه در این پیشگفتار به برخی از برداشت‌های نادرست از مطالب عرضه شده در نسخه ۲۰۱۷ کتاب پرداخته شده است، پیشنهاد می‌شود این پیشگفتار را پس از خواندن کتاب مطالعه کنید - م.

2. Ben Burkhardt

3. COO

4. Richard Hendricks

بن به ریچارد توصیه می‌کند با یکی از کارکنان برخورد بی‌رحمانه‌ای داشته باشد و این توصیه‌اش را به فلسفه مدیریتی تازه‌ای به نام «رد گن»^۱ نسبت می‌دهد. برکارد مظہر تمام صفت‌هایی است که سیلیکون ولی برای انتقاد از آن ساخته شده است: او ملایم، چرب‌زبان و فوق العاده متظاهر است. بزدل هم هست؛ وقتی رئیسش وارد رستورانی می‌شود که او و ریچارد در آن نشسته‌اند، بن درمی‌رود و پنهان می‌شود – و دوباره رفتارش را با صراحت تمام عیار توجیه می‌کند.

در این برنامه حتی تصویری از نسخه قلابی کتابم به نویسنده‌گی بن هم نشان داده می‌شود. (در نوشته روی جلد نسخه قلابی، عبارت زیر را افرودم تا راه خطرناکی را که این برنامه تلویزیونی به خوبی تشخیص داده نشان دهم: «سیری شعوری: از تهاجم گزنه‌های دورویی دغل کارانه.») از این قسمت برنامه سلسله‌مندی‌هایی داشتم که می‌دانند و تهاجم گزنه و دورویی دغل کارانه را با جوازی برای رفتار ایجاد کردند. من چارچوبیم را دقیقاً برای جلوگیری از صراحت تمام عیار اشتباه می‌دانم. من چارچوبیم را دقیقاً برای جلوگیری از همین اشتباه ایجاد کرده‌ام، اما ظاهراً این مخفیت کافی برخوردار نبوده است. وقتی این کتاب را نوشتیم، امیدوار بودم این واقعی شفقت^۲ ذاتی را به آدم‌ها گوشزد کنم. نمایش وارونه صراحت تمام عیار را این قسمت سیلیکون ولی به من فهماند هنوز راه درازی برای رسیدن به این هدف در پیش دارم. چند ماه بعد از سریال سیلیکون ولی، نوبت دیلبرت^۳ بود که سوءاستفاده

۱. Rad Candor: مخفف Radical Candor که نام این کتاب است و به فارسی «صراحت تمام عیار» ترجمه شده است -م.

2. compassion

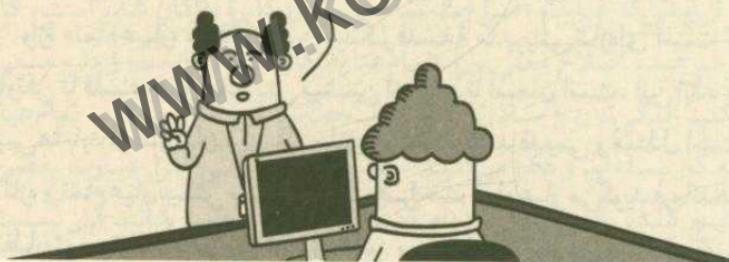
۲. Dilbert: شخصیت اصلی داستان مصور طنزی به همین نام است که توسط اسکات آدامز (Scott Adams) نوشته و ترسیم می‌شود و درباره دفترکاری است که کارمندان یقه‌سفیدی در آن کار می‌کنند و مدیرشان تمام فعالیت‌های آنها را به شدت کنترل و نظارت می‌کند. دیلبرت مهندس کاریلدی است که مهارت‌های اجتماعی و عاطفی ضعیفی دارد. رئیس این دفترکار، مدیر ناتوان و کم‌هوشی است که از جزئیات مهندسی نیز سردترمی آورد و تلاش‌های بی‌حاصی از برای پوشاندن این ضعف‌ها نیز می‌دهد. اسکات آدامز در توصیف این رئیس می‌گوید: «او مردم آزار نیست، صرفاً اهمیت نمی‌دهد» -م.

مدیران گزنده از صراحة تمام عیار را به تصویر بکشد. از یک سو جدی گرفتن حرف کارتونیستی که زمانی در بلاگش نوشت «جامعه با زن‌ها رفتار متفاوتی دارد، دقیقاً به همان دلیلی که با بچه‌ها و ناقص‌العقل‌ها رفتار متفاوتی دارد» کار دشواری است. از سوی دیگر این داستان طنز قطعاً به احتمال اشتباه گرفته شدن صراحة تمام عیار و تهاجم گزنده اشاره می‌کند:

جدیداً دارم از «صراحة تمام عیار» استفاده می‌کنم و خیلی خوب جواب گرفتم.

از صبح دارم به همه انتقاد می‌کنم فقط کام سه تایشان به بیمارستان کشیده.

حالا می‌خواهم مرا صراحتم را بپرسانم.
بمیر، هیولا!

واژه «تمام عیار» در صراحت تمام عیار هم خوب بوده و هم بد. کنار هم قرار گرفتن واژه لب مرزی «تمام عیار» و واژه وجدان پستند «صراحت» توجه آدم ها را به خود جلب کرد.

نقطه ضعف عبارت «صراحت تمام عیار»، که به گوش خیلی ها مترادف با «سریع حرکت کن و چیزها را خراب کن» می آید، رسم «به هم بریزو بعداً گردن نگیر» است که در سیلیکون ولی رایج است. دلیل دیگر کج فهمی صراحت تمام عیار اشتباه گرفته شدن آن با «شفافیت تمام عیار»^۱ ری دالیو است. نظر من و دالیو درباره اهمیت چالش مستقیم بسیار به هم نزدیک است، اما در فلسفه «جوری مدیریت کن که انگار پشت ماشینی هستی و می خواهی به هدفی برسی» او اثر چندانی از توجه شخصی به چشم نمی خورد.^۲ علاوه براین، رابطه ها به مقداری حريم خصوصی نیاز دارند، برای همین با اینکه درباره دستاوردهای سب و کاری کاملاً طرفدار شفافیت هستم، فکر نمی کنم شفافیت تمام عیار مناسبی برای روابط خوب و کارآمد فراهم کند، امنیت روانی ایجاد کنند یا سمعنی شد و پربازده پدید آورد.

واژه «تمام عیار» در ذهن من بیانگر فلسفه مدیریتی تازه ای است که تفاوتش با فلسفه های مدیریتی پیشین از زمینه ای عومنام است. این ایده که رئیس ها باید از قدرت شان برای قدرت ریاضی استفاده کنند فرمی و مبتذل است، نه تازه و تمام عیار. بینش بنیادین پشت صراحت تمام عیار می گوید فرماندهی و نظارت می تواند مانع بروز نوآوری شود و به توانایی تیم در بهبود بهره وری امور روزمره ضربه بزند. اگر رئیس ها و شرکت ها داوطلبانه قدرت یک طرفه را کنار بگذارند و تیم ها و هم رده هایشان را ترغیب به پذیرش مسئولیت کارهای خودشان کنند، وقتی دست از تلاش برای کنترل کارکنان بردارند و در عوض روی افزایش استقلال و عاملیت آنها تمرکز کنند، قطعاً به نتایج بهتری دست

1. Radical Transparency

2. Ray Dalio

۳. در کتابش ده صفحه فقط درباره «ترویج کار معنادار و روابط معنادار» صحبت شده است.

پیدا خواهند کرد. معتقدم وقتی روابط انسانی جای قلدربازی و بوروکراسی را بگیرد، همکاری و نوآوری شکوفا می‌شود. منظورم از «تمام عیار»، «نهاد و گوهر» است، به یاد شاهزاده نهاد و گوهر را چشم سر نمی‌بینند.^۱ از زمانی که عبارت «صراحت تمام عیار» در اورد دایره واژگان شده است، کار من هم شده اصلاح معنی واژه «تمام عیار». کارسته است و دارم سعی می‌کنم زندگی تان را ساده‌تر کنم نه سخت‌تر. پس اگر صراحت تمام عیار را به کار بسته‌اید و فکر می‌کنید ممکن است معنی این عبارت بعضی را گیج کند، راهی پیدا کرده‌ام که کمک می‌کند همه بدانند قرار نیست مثل احمق‌ها رفتار کنیم: از این نسخه جدید چارچوب صراحت تمام عیار استفاده کنید (شکل بالا). می‌توانید همین صفحه را ببرید، کپی بگیرید و آن را روی یخچال، روی میز یا هرجای دیگری بگذارید تا جلو چشمنان باشد. می‌توانید چند نسخه هم در اختیار همکارانتان قرار دهید. از چارچوب صراحت تمام عیار مثل قطب‌نما برای هدایت بهتر گفت و گوهایتان استفاده کنید. لطفاً از این چارچوب در حکم آزمون شخصیت برای قضاوت درباره

۱. از ترجمه احمد شاملو که واژه essential را به «نهاد و گوهر» ترجمه کرده است - م.

خودتان یا دیگران استفاده نکنید. به آدم‌ها یکی از این چهار برجسب را نزنید. همهٔ ما روزانه چندین بار در بخش‌های مختلف این چارچوب قرار می‌گیریم.

صراحت مشفقاته

تمایز همدلی ویرانگر و صراحت مشفقاته گاهی گیج‌کننده می‌شود و خوب است کمی درباره‌اش صحبت کنیم. پل بلوم^۱ روان‌شناس در کتاب علیه همدلی: دفاعیه‌ای بر شفقت عقلایی^۲ شرح می‌دهد که همدلی می‌تواند آنقدر احساسات ما را به خود جلب کند که نتوانیم استدلال عقلانی روشنی داشته باشیم. از طرفی همدلی ما را غرق در لحظهٔ حال می‌کند و دیدن اثرات بلندمدت کارهای فعلی مان را دشوار می‌کند. درست همین اتفاق در همدلی ویرانگر هم می‌افتد؛ در آن لحظه آنقدر گرم تلاش برای آسیب نرساندن به امتحانات طرف مقابله‌ید که از بیان حرفی که دانستنش برایشان در بلندمدت بهتر است غفلت می‌کنید.

البته که من با هم‌الیاف خالف نیستم. پل بلوم هم مخالف نیست. (دربارهٔ خطرات استفاده از عنوان‌های دوکلمه‌ای، هم احساس همدلی دارم و هم احساس شفقت). ژوان هاریسون^۳ که نویسندهٔ و معلم ذن بودایی است، رابطهٔ بین همدلی و شفقت را توضیح می‌داده است: «همدلی احساسی سالم جهان را مهربان تر می‌کند. می‌تواند باعث تقویت پیوندهای اجتماعی، دغدغه‌مندی بیشتر جامعه و عمیق ترشدن بینش مردم شود. اما همدلی احساسی افسارگی‌سیخته منشأ فرسودگی و اندوه است؛ می‌تواند منجر به کناره‌گیری و سردی اجتماعی نیز بشود. همدلی و شفقت یکی نیستند. پیوند، تفاهم و دغدغه ممکن است اقدامی در پی نداشته باشند. اما همدلی جزئی از شفقت است، و باور دارم دنیا بدون همدلی سالم، دنیایی خالی از پیوندهای محسوس است و همهٔ ما را در معرض خطر قرار می‌دهد.»^۴

1. Paul Bloom

2. *Against Empathy: The Case for Rational Compassion*

3. Joan Halifax, *Standing at the Edge*, New York: Flatiron Books, 2018.

جف وینر^۱، مدیرعامل لینکدین، مدیری است که شفقت را در رأس رهبری خود قرار داده است. «به خود بیست و دو ساله ام توصیه می‌کنم شفقت بیشتری به خرج دهد. وقتی هم سن شما بودم شفقت چندانی نداشتم. راستش تا همین اواخر مسیر شغلی ام هم شفقت خاصی نداشتم... سی سالم که بود به کتابی برخوردم به نام هنر شاد بودن. درباره آموزه‌های دلایی لاماست... که می‌گوید: تصویر کنید دارید در مسیری کوهستانی قدم می‌زنید. به کسی برمی‌خورد که تخته سنگی روی سینه‌اش افتاده. واکنش همدلانه این است که شما هم همان خفگی خردکننده را احساس کنید، و درنتیجه زمین‌گیر و بیچاره شوید. اما واکنش مشفقاره این است که تشخیص دهید آن شخص درد می‌کشد و هر کاری از دستتان برمی‌آید برای برداشتن تخته سنگ و تسکین رنج او انجام دهید. به بیان دیگر، شفقت یعنی همدلی به اضطرار اقدام عملی». ^۲ جف واقعاً در سال‌های اول مسیر شغلی‌اش به درشت خواسته بود و فرم بوده است. او نمونه‌ای از تحول ناشی از خودآگاهی و رشد شخصی است.

صراحة مشفقاره، هم قلب (توجه مشفقاره) و هم ذهن (چالش مستقیم) را درگیر می‌کند. متأسفانه عبارت «صراحة تمام عیار» این بار معنایی را به همه منتقل نمی‌کند.

 تلفتان را کنار بگذارید و با آدم‌ها چشم در چشم شوید

صراحة تمام عیار، ساختن روابط خوب را محور کار رئیس‌ها می‌داند. در تمام کتاب، این سطراها را بیش از همه دوست دارم: «اگر فکر می‌کنید می‌توانید این کارها را (مسئولیت‌هایی را که در مقام مدیر بر عهده دارید) بدون روابط مستحکم انجام دهید، دارید با خودتان شوخی می‌کنید. نمی‌گوییم اختیار عمل، کنترل و قدرت مهارنشده راه به جایی نمی‌برد. این روش خصوصاً

1. Jeff Weiner

2. برگرفته از سخترانی جف وینر در جشن فارغ‌التحصیلی دانشکده وارتون (Wharton) در سال ۲۰۱۸

در دستهٔ میمون‌های آفریقایی یا رژیم‌های مستبد تمامیت‌خواه روش بسیار مناسبی است. اما شما می‌توانید کتاب را می‌خوانید بعید است به دنبال چنین چیزی باشید.»

در کمال شرم‌سازی، بعد از اتمام کتاب این سرشته را گم کردم. وقتی تقریباً همهٔ ویرایش‌ها انجام شده بود اما کتاب هنوز چاپ نشده بود، مقداری وقت خالی پیدا کردم. با خودم فکر کردم چطور می‌شود با استفاده از نرم‌افزار به آدم‌ها برای اجرایی کردن مفاهیم این کتاب کمک کرد. بعد با یکی از سرمایه‌گذاران خطرپذیر قرار گذاشتیم و ناها را خوردیم و نظرش را جویا شدم. او ده برابر مبلغ پیش‌پرداخت کتاب به من پرداخت کرد. نوشتمن کتاب چهار سال طول کشید و ناهار کمتر از یک ساعت. سرم به دوران افتاد، که کمکی به روشن‌تر شدن ذهن نمی‌کرد: صراحت تمام عیار؟ اپلیکیشن هم دارد! و این‌گونه بود که شرکت کندور^۱ متولد شد.

البته که ایلیکیشن مخصوصی هم نبود. در کنار راس لاراوی^۲، یکی از بهترین رهبرهایی که دیده‌ام شرکت کندور را تأسیس کردیم. شونا براون در هیئت مدیره شرکت حضور داشت؛ کسی که بیشترین سهم را در عملی کردن فرهنگ گوگل داشته است. سرمایه‌گذارانم جو مشهورترین های سیلیکون ولی بودند. پس به نظر چندین آدم باهوش ایده خوبی می‌رسید. اما این‌گونه نبود. بعد از آزمودن سه گونه مختلف از نرم‌افزار، فهمیدیم اگر هدفمان این است که آدم‌ها تلفن‌شان را توبی جیبشان بگذارند، به چشم هم خیره شوند و حرف بزنند، اپلیکیشن ارزش کارمان را کم می‌کند و باعث می‌شود درجا بزنیم. مت دیلی^۳، که یکی از مهندسانمان بود، مسئلهٔ دیگری را مطرح کرد که نرم‌افزار از عهدۀ حلش برنمی‌آمد. «کیم، تو مدام به آدم‌ها توصیه می‌کنی از دانسته‌هایشان دربارهٔ روابط شخصی در محل کار استفاده کنند. مسئله

1. Candor, Inc.

2. Russ Laraway

3. Matt Dailey

اینجاست که خیلی از آدم‌ها در خانه، در محل کار و در هر جای دیگری بلد نیستند رابطه داشته باشند.» اپلیکیشن ما قرار نبود این کار را به آنها یاد بدهد. کتاب مفید بود. سخنرانی‌ها مفید بودند. کارگاه‌ها مفید بودند. اما کاری از دست نرم‌افزار برنمی‌آمد. شرکت نرم‌افزاری را تعطیل کردیم. راس تصمیم گرفت ایده‌های مدیریتی مان را با عمق شدن در یک شرکت اجرایی کند: قائم مقام شرکت کوالتریکس^۱ شد. من راه را ادامه دادم. در کنار جیسون راسوف^۲ و ایمی سندرلر^۳ شرکت دیگری تأسیس کردم به نام رادیکال کندور^۴. تمرکز ما بر فنون آموزش (یادگیری روش آموزش صراحت تمام‌عیار) و تکنیک‌های رفتاری شناختی است - و یادگیری نحوه کمک به آدم‌ها برای عادت شدن صراحت تمام‌عیار. ممکن است بتوانیم از فناوری برای اجرای این ایده‌ها کمک بگیریم. اما در حال حاضر تمام توانمان صرف کار حضوری با رهبران کسب و کارها و تیم‌هایشان می‌شود. برای صدھا شرکت و هزاران نفر در سراسر دنیا سخنرانی می‌کنم و کارگاه برگزار کرده‌ایم و چیزهای زیادی درباره نحوه عملی کردن این ایده‌ها مادگفته‌ایم. در بخش پایانی کتاب، با کمک ایمی و جیسون خلاصه‌ای از آموخته‌هایمان را درباره نحوه اجرای ایده‌های این کتاب بیان کرده‌ایم.

گوناگونی و فraigیری

گوناگونی و فraigیری موضوعی است که احتمالاً بیشترین نیاز و کمترین توجه را برای اعمال صراحت تمام‌عیار به خود جلب می‌کند. تقریباً هریار که سخنرانی داریم یا کارگاهی برگزار می‌کنیم، با واکنش‌هایی مواجه می‌شویم، از قبیل «گوناگونی چه تأثیری در توانایی تمام‌صریح بودن افراد دارد؟» یا

1. Qualtrics
2. Jason Rosoff
3. Amy Sandler
4. Radical Candor LLC

«صراحت تمام عیار برای زن‌ها خطرناک‌تر است تا مردها، برای زن‌های سیاه‌پوست خطرناک‌تر است تا زن‌های سفید‌پوست. آیا مطمئن‌بود صراحت تمام عیار برای کسانی که مزیت‌های شما را ندارند خطری ندارد؟» یا «من مرد سفید‌پوستی‌ام. اگر صراحت تمام عیار داشته باشم، همه فکر می‌کنند عوضی بازی درمی‌آورم.» خیلی‌ها از من پرسیده‌اند، «تو که خودت زنی، چرا در کتابت این قدر کم درباره جنسیت نوشته‌ای؟» یک بار مرد سیاه‌پوست قدبلنده به من که زن سفید‌پوست کوتاه‌قدی‌ام اشاره کرد و گفت، «تجربه‌آدم‌ها از صراحت تمام عیارِ تو خیلی با تجربه‌آدم‌ها از صراحت تمام عیارِ من فرق می‌کند. چیزی که برای تو بی‌خطر است برای من خطرناک است. من فکر می‌کنم چیزی که کار من را راه می‌اندازد به درد تونمی خورد.»

حرفش کاملاً درست بود. یکی از دلایلی که اسم این کتاب را از اول «صراحت مشهقانه» نگذاشت، این بود که من زنم و نمی‌خواستم زیادی «لطیف» به نظر برسد. این موضوع افتخار نمی‌کنم اما حقیقت است. از روی تجربهٔ مستقیم خود می‌دانستم که پاسخم - صراحت تمام عیار دم گوش شنونده سنجیده می‌شود نه ام که می‌گوینده - به هیچ وجه نمی‌تواند حق مطلب را درباره عمق پیچیدگی نحوه انتقال‌همایی ادا کند. حتی تذکر دادن درباره سبزی لای دندان یا اشتباه‌های دستورالبان هم کار ساده‌ای نیست. حالا فرض کنید بخواهید به کسی بگویید دچار سوگیری شده است! می‌خواهید نشان دهید حرفشان چقدر نپذیرفتگی است، اما از طرفی باید شفقت هم نشان دهید. ضمن اینکه می‌دانید در معرض واکنش دفاعی شدید و ناعادلانه‌ای قرار دارید. باید از خودتان هم مراقبت کنید.

این سؤال‌ها و گفتشاً باعث شد با سکند سیتی و رکز¹ مشارکت کنیم، بازوی آموزش مدیریتی باشگاه طنزی که تینا فی²، استفن کولبرت³ و آدم‌های

1. Second City Works

2. Tina Fey

3. Stephen Colbert

بی شمار دیگری در آن آموزش طنز دیده بودند. با کمک سکند سیتی و رکز می خواهیم بفهمیم چطور آدم‌ها می توانند از بدهه گویی برای تمرین اجرای صراحت تمام عیار و مواجه کردن آدم‌ها با سوگیری هایشان در محیط کار استفاده کنند، در عین حال که عاملیت و شائونیت خود را هم حفظ می کنند و نوع درستی از شوخی را به کار می بزنند. در بخش پایانی کتاب با جزئیات بیشتری به این موضوع خواهم پرداخت. اینکه چطور می توانیم از صراحت تمام عیار برای تقویت بنیه گفت و گوهای واقعی درباره گوناگونی و فراگیری استفاده کنیم، موضوع کتاب بعدی ام است، که به این سؤال‌ها پاسخ خواهد داد: چگونه می توان از صراحت تمام عیار برای گوشزد کردن باورها و قلدر بازی جنسیتی و تعصبات ناخودآگاه در محیط کار استفاده کرد؟ وقتی بازخورد می گیری که درباره این گونه موضوعات در اشتباہی، بهترین واکنش چیست؟ وقتی قدرت دو طرف تعاون نیست و صراحت تمام عیار ممکن است امن یا کافی نباشد، چطور تا چه مدت رایش برد؟ به منزله رهبر، چطور می توان جلو بروز تبعیض جنسیتی در محل تحقیق و تحریب فرهنگ سازمان را گرفت؟

اجازه ندهید فرهنگتان مسموم شود

استارت آپ‌های موفق معمولاً کارشان را با فرهنگی شروع می‌کنند که در آن آدم‌ها یکدیگر را مستقیماً و حتی با خشونت به چالش می‌کشند، اما توجه شخصی شان را هم نشان می‌دهند. دلیلش این است که از کارهای کوچک شروع می‌کنند، آدم‌ها خیلی خوب همدیگر را می‌شناسند و همه برای بقا می‌جنگند. اما وقتی کسب و کار بزرگ می‌شود و آدم‌های تازه‌ای به شرکت اضافه می‌شوند، دیگر حتی نمی‌شود اسم همه را حفظ بود چه رسد که بخواهی با همه روابط مستحکم داشته باشی. آن نوع از چالش‌های فوق مستقیمی که وقتی آدم‌ها همدیگر را می‌شناسند خیلی ساده است، دشوار می‌شود. بعضی‌ها که نمی‌خواهند فرهنگ دوستانه روزهای اول را از دست بدهند، وقتی مشکلی می‌بینند زبان به دهان می‌گیرند و با عقب‌نشینی

روی محور چالش مستقیم، وارد ربع همدلی ویرانگر می‌شوند. از آنجاکه تهاجم گزنده بهتر از همدلی ویرانگر کار را راه می‌اندازد، این نوع رفتار مزیت پیدا می‌کند؛ آدم‌هایی که رفتار بدی دارند بمنه می‌شوند و قد علم می‌کنند. خیلی از آدم‌ها وقتی جلوآدم ناجور قدرتمندی قرار می‌گیرند، به ربع دوروبی دغل کارانه می‌خزند. البته این کار را بیشتر به خاطر غریزه دفاع از خود انجام می‌دهند تا اینکه واقعاً قصد خرابکاری داشته باشند. در چنین محیطی، آدم‌ها ترغیب می‌شوند در برابر آدم‌های رده بالاتر رفتار دوروبی دغل کارانه داشته باشند و در مقابل کسانی که قدرت کمتری دارند، تهاجم گزنده به خرج دهنند. فرهنگ مسموم می‌شود؛ خیلی‌ها مدح بالایی را می‌کنند و به پایینی لگد می‌زنند، کسی هم تمایلی به بیان حقیقت به صاحبان قدرت ندارد. چنین رفتاری شرکت را درجا نمی‌کشد، بلکه منجر به مرگ تدریجی نوآوری می‌نماید و زندگی آدم‌ها را بی‌صدا به بیچارگی می‌کشاند.

این خبر بد برای خوب اینکه شرکت‌های زیادی، از کوچک و بزرگ، دست به اقداماتی زده‌اند را توجه شخصی و چالش مستقیم دست در دست هم وارد فرهنگشان شوند. وقتی آدم‌ها انجام دادن هم‌زمان این دو را یاد بگیرند، بدرفتاری دیگر برای کسی مزیت نداشتمان خواهد کرد. رفتار بد با تنبیه مواجه می‌شود نه با پاداش، حقیقت سربزمی از رو و محیط کار آدم‌ها را به سوی موفقیت و شادی پیش می‌برد.

★★★

امیدوارم به من کمک کنید تا مطمئن شویم مفاهیم این کتاب بهانه‌ای برای بدرفتاری مدیرها نمی‌شود. امیدوارم خواندن صراحت تمام عیار به شما کمک کند در محل کار به بهترین و عیان‌ترین نسخه خود دست پیدا کنید. می‌توانید تیم‌هایی درست کنید که آدم‌ها در آن بهترین کار عمرشان را انجام دهنند و بهترین رابطه‌های دوران کاری‌شان را بسازند. می‌توانید عاشق کارتان باشید و عاشق کسانی باشید که با هم کار می‌کنید.